

Qarabağ döyüşləri taleyimdə böyük dönüş yaratdı

Müsaibim 44 günlük Vətən müharibəsi dövründə şərəfli döyüş yolu keçmiş Ağalar Əliniyaz oğlu Əliyevdir.

Ağalar Əliyev 1995-ci il dekabrın 3-də Abşeron rayonunun Ceyranbatan qəsəbəsində ziyalı ailəsində anadan olmuşdur. 2001-ci ildə Ceyranbatan qəsəbə orta məktəbinin I sinifinə, 2002-ci ildə isə Bakı şəhəri Nərimanov rayonundakı S.C. Pişəvəri adına humanitar fənnlər gimnaziyasında 2-ci sinifə getmişdir. 2012-ci ildə həmin gimnaziyanı bitirmiş, 2012–2016-cı illərdə Azərbaycan Dövlət İqtisad Universitetində beynəlxalq iqtisadi münasibətlər fakültəsinin dünya iqtisadiyyatı ixtisası üzrə təhsil almışdır. 2016 – 2017-ci illərdə hərbi xidmətdə olmuşdur. 2017-ci ildə hərbi xidmətini başa vurduqdan sonra müxtəlif biznes qurumlarında işləmişdir. 2020-ci ilin iyulunda baş verən məlum Tovuz hadisələri zamanı könüllü kimi hərbi səfərbərlikdə qeydiyyatdan keçib...

– Şərəfli döyüş yolu keçmişiniz. Bu yol haradan başladı?

– 27 sentyabr 2020-ci il səhər saatlarında Ermənistan Silahlı Qüvvələrinin genişmiqyaslı təxribat törədərək cəbhəboyu zonada yerləşən Azərbaycan ordusunun mövqelərini və yaşayış məntəqələrini iriçaplı silahlar, minaatanlar və müxtəlif çaplı artilleriya qurğularından intensiv atəşə tutmağa başlamışdı. Ermənistan ordusunun dö-

yüş aktivliyinin qarşısını almaq, mülki əhalinin təhlükəsizliyini təmin etmək və işğal altındakı torpaqlarımızın azad edilməsi məqsədilə 2020-ci il sentyabrın 27-də Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələri Ali Baş Komandanın rəhbərliyi altında Vətən müharibəsinə başlandı.

Mən də Vətən uğrunda canından keçməyə hazır olan minlərlə oğullarımız kimi sentyabrın 29-da Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin Binəqədi Rayon idarəsindən Vətən müharibəsinə yola düşdüm. Həmin gün hər kəsdə ruh yüksəkliyi gördüm. Bu nikbinlik mənə o qədər xoş hissələr yaşatdı ki, bunları sözlə ifadə etmək çətindir. Heç yadımdan çıxmaz. Hərbi hissəyə çatdıqdan sonra bizi qarşılayan zabit, gizir heyətinin səmimi davranışı bizi qarşıdakı döyüşlərə ruhlandırdı. Hamı bir-birinə “qardaş” deyərək müraciət edirdi. Bilirdik ki, buraya yadelli düşmənləri doğma torpaqlarımızdan qovmağa və 30 illik torpaq həsrətinə son qoymağa gəlmişik.

– Hansı cəbhələrdə oldunuz?

– Mən atıcı idim. İlk hücum əməliyyatlarına Füzuli rayonu istiqamətində başladım. İnanın, həmin vaxtlar hər birimiz irəliyə can atırdıq. İlk döyüşümüzü çox gözəl xatırlayıram.

Bölük komandiri bizi sıraya düzərək dedi: "Balalarım ölmək qadağan, öldürmək sərbəstdir. Haqqınızı halal edin".

Bu istiqamətdə düşməni qovaraq Cəbrayıl rayonu ərazisinə daxil olduq. Cəbrayıl rayonunun Soltanlı kəndini oktyabrın 19-u düşməni işğalından azad etdik. Soltanlı kəndində qarşı tərəf xeyli canlı qüvvə və texnika itkiləri verdi. Həmin kəndin ərazisində erməni zabitinin cəsədi üzərindən Azərbaycan dilinə tərcümə olunmuş Qurani-Kərim tapdım. Bu hadisə mənə olduqca kövrəldi. Həmin Qurani-Kərimi döyüş yoldaşım Xəyal Şahmuradova hədiyyə etdim və o da döyüşün sonuna qədər bu əmanəti ürəyinin üzərində gəzdirdi. Həmin gün cəbhə boyu irəli gedərək Zəngilan rayonu istiqamətində əks-hücum əməliyyatına başladım. Zəngilan rayonunun Məmmədbəyli, Havalı, Həkəri kəndlərini düşməni işğalından azad etdik.

Oktyabrın 21-də Mincivan qəsəbəsini, oktyabrın 22-də isə Tiri və Vəliqulubəyli kəndlərindən erməni qoşunlarını çıxardım. Heç unutmuram. Mincivan qəsəbəsi istiqamətində gecəyarısı kəşfiyyatçı qrupumuz tərəfindən 12 erməni aşkar edildi və yerində 8-i məhv edildi, 4-ü əsir götürülərək təhvil verildi. Artıq düşməni qüvvələri ağır itki verərək çox sürətli şəkildə qaçdı. Döyüş yoldaşlarımdan

Məmməd Qurbanov, Xəyal Şahmuradov, Əli Nəzərli, Samir Əliyev, Nadir Rzadə, Murad Əhmədov, Elnur Musayev və digər oğulların adlarını çəkə bilmərəm. Düşmənin bir çox texnika və canlı qüvvəsinin məhv edilməsində birlikdə iştirak etmişik.

– Demək, Zəngilan və Qubadlının azad edilməsində sizin də xidmətləriniz olub.

– Zəngilanda cox mürəkkəb döyüş əməliyyatları keçirdik. Rayonun mərkəzinə gəldikdən sonra biz orada Xüsusi Təyinatlı qüvvələrin və şəxsən general-mayor Mais Barxudarovun iştirakı ilə Qubadlı rayonunun işğaldan azad edilməsi uğrunda sərt döyüşlərə başladım. Çox sürətlə irəliləyirdik, verilən döyüş tapşırıqları dəqiq yerinə yetirilirdi. Demək olar ki, itkisiz davam edirdik. Bütün bu yolları piyada irəliləyirdik. İlk olaraq Qubadlı rayonunun Zılanlı, Mahrizli, Qaralar, Xanlıq, Hal, Dondarlı, Dəmirçilər kəndlərini düşməndən azad edə bildik. Bu döyüşlərdə general-mayor Mais Barxudarovla birlikdə vuruşurduq. Mən döyüş zamanı generalımızın necə əzizkar, qorxmaz, mərd hərbi olduğunu gördüm. Hətta, yemək yeməyə belə vaxtı yox idi. Bu təklif bizi o qədər ruhlandırdı ki, orada qarşıma çıxan, bizə pusqu quran düşmənin canlı qüvvələrini göz qırpımında məhv edirdik. Hətta, biz pusquda belə olarkən düşməni qorxu

içerisində idi. Dəmirçilər kəndindən sonra bir qismimiz Qubadlı rayonunun Fərəc kəndini azad etmək üçün irəlilədik. Mən isə Qubadlı şəhərinin azad olunması üçün ayrılan digər qüvvələrin tərkibində hücum qatıldım. Qubadlı şəhərini oktyabrın 25-də düşməndən azad etdik. Daha sonra isə hədəf Laçın və Şuşa idi. Ancaq mənə Şuşa uğrunda döyüşmək qismət olmadı. Buna baxmayaraq, Laçın rayonunun Gələbird kəndini düşməndən azad edilməsində iştirak etdim. Daha sonra isə Qubadlı rayonunun Dondarlı kəndi ərazisində yerləşən Hərtiz dağında mövqelərimizi möhkəmləndirdik. Bu döyüşlərdə şəhidlərimiz, qazilərimiz oldu. Allahdan şəhidlərimizə rəhmət diləyir, qazilərimizə can sağlığı arzu edirəm. Elə həmin mövqələrdə ikən gecə yarısı düşmənin təslim sənədi imzalaması xəbərini aldım.

Rayonlarımızın düşməndən təmizlənməsinə görə mən də cənab Prezidentimiz tərəfindən medallarla təltif olundum. Xoşbəxtəm ki, erməni vandalları tərəfindən tarix boyu Azərbaycan xalqına qarşı törədilən vəhşiliklərin qisasının alınmasında minlərlə qəhrəman oğullarımız kimi mən də iştirak etdim.

**Müsaibeni yazdı:
M.MÜKƏRRƏMOĞLU,
“Xalq qəzeti”**